

ГЕРГЙОВСКА ПЕСЕН.

Мама Стояну думаше :

Стоене, синко Стоене,
я слушай да те науча,
както е мен учила,
учила и нареждала
моята стара майчица.

— Утре е. синко, Гергйов ден
да се събудиш по-рано,
слънцето да те не свари,
че лежиш още в постеля

— Па иди в буйни посеви,
где блести роса сребърна,
и се в росата окъпи,
да бждеш весел, здрав, бодър.

— Тогас се в двора повърни,
па си стадото подкарай.

Премини росни ливади,
отиди в гори кичести.

— Догде се стадо напасе,
откърши вейка букова,
набери билки и цветя,
направи венец размесен.

— Кога към дома потеглиш
и назад стадо поведеш,
която й овца най-напред,
най-напред върви и блее
по-скоро рожба да види,
ней ще венец да турнеш.

— Нейното агне ще хванем
него ще, синко, принесем
на свети Георя за курбан.
Че курбан трябва да бжде
всякога нящо най-мило.

Златко.